



Hotărârea Curții

În cauza C-147/25 | Inter Rao Lietuva

Comunicat de presă nr. 116/26

Luxemburg, 3 septembrie 2026

Existența controlului asupra unei societăți exercitat de o persoană vizată de măsurile restrictive ale Uniunii trebuie să fie susținută în mod obiectiv și suficient de solid

Caracterul autocratic al regimului politic din Rusia nu constituie, în sine, un element de probă suficient de solid pentru a stabili existența controlului exercitat de președintele Rusiei asupra unei societăți

Societatea Inter Rao Lietuva opera în Lituania în calitate de importator și furnizor independent de energie electrică. În anul 2022, fondurile sale au fost înghețate ca urmare a includerii ei pe o listă a persoanelor care au legături cu persoane vizate de măsuri restrictive ale Uniunii Europene, în speță președintele Rusiei¹. Această includere de către autoritatea lituaniană competentă s-a întemeiat în special pe faptul că această societate aparține indirect societății de drept rus Inter Rao, ai cărei acționari principali sunt întreprinderi deținute indirect de Rusia.

Inter Rao Lietuva a contestat înghețarea fondurilor. Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei, sesizată ca ultimă instanță cu privire la acest litigiu, a decis să adreseze întrebări Curții de Justiție. Ea dorește să se stabilească dacă această înghețare a fondurilor poate fi impusă fără ca întreprinderea să fi fost ascultată. Aceasta adresează de asemenea întrebări cu privire la competența sa de verificare într-un context de amenințări la adresa securității naționale, în speță influența rusă, direct sau indirect, asupra sectorului energetic lituanian. În sfârșit, ea ridică problema nivelului probatoriu care este necesar pentru a demonstra existența unor legături cu persoane vizate de măsuri restrictive ale Uniunii.

În hotărârea sa, Curtea amintește că **măsurile restrictive impuse printr-un regulament al Uniunii sunt direct aplicabile în toate statele membre** și nu necesită nicio măsură națională de punere în aplicare. Măsura de înghețare a fondurilor persoanelor juridice în special ca urmare a faptului că fondurile se află în proprietatea sau sunt controlate de persoane vizate de măsurile restrictive ale Uniunii nu constituie, așadar, o sancțiune națională impusă și nici o sancțiune suplimentară în raport cu măsurile restrictive impuse de Consiliul Uniunii Europene, ci o punere în aplicare a acestora. **Procedând astfel, autoritatea națională este obligată să respecte drepturile fundamentale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.**

În acest cadru, Curtea amintește jurisprudența sa în ceea ce privește autoritățile Uniunii și arată că **cerințele care decurg din principiul general referitor la dreptul la bună administrare trebuie să se aplice în același mod autorităților naționale**. Astfel, o comunicare prealabilă ar fi de natură să compromită eficacitatea măsurilor de înghețare a fondurilor. Pentru aceleași motive, nu este necesar nici să se procedeze în prealabil la o audiere a persoanei sau a entității care face obiectul unor măsuri restrictive. În schimb, motivele trebuie comunicate ulterior cât mai rapid posibil, pentru a permite persoanelor vizate să își exercite dreptul la o cale de atac.

În plus, instanța națională trebuie să se asigure, în cadrul controlului legalității măsurii naționale, că aceasta se întemeiază pe o bază factuală suficient de solidă, ceea ce implică o verificare a faptelor invocate în expunerea de motive. **Cu toate acestea, nu este necesar ca o instanță națională să aprecieze existența unei amenințări la adresa securității naționale** atunci când efectuează controlul legalității unei măsuri de înghețare a activelor care pune în aplicare măsuri restrictive impuse de dreptul Uniunii.

Pe de altă parte, în cazurile în care măsura națională se întemeiază pe existența controlului asupra unei societăți exercitat

de o persoană vizată de măsurile restrictive ale Uniunii, instanța națională trebuie să se asigure că autoritatea națională competentă a stabilit existența acestui control în mod obiectiv și suficient de solid, prin probe directe sau printr-o serie de indicii suficient de concrete, precise și concordante. În speță, autoritățile naționale au arătat că Inter Rao Lietuva se află într-o situație în care președintele rus este în măsură să îi influențeze alegerile, și aceasta, dacă este cazul, în lipsa oricărei legături juridice, de proprietate sau de participare la capitalul său.

În această privință, faptul că regimul politic al Rusiei are o natură „autocratică și oligarhică, care se traduce printr-un control efectiv și real, dar informal [...] asupra [...] actorilor economici din acest stat”, astfel încât „se impune concluzia că președintele [Rusiei] este, prin competențele sale de fapt nelimitate [...], în măsură să exercite un control real și efectiv asupra persoanelor și întreprinderilor care își desfășoară activitatea în Rusia” nu constituie un element de probă suficient de solid pentru a stabili existența controlului. Totuși, instanța de trimitere va putea ține seama de toate informațiile sau împrejurările care au legătură cu realitatea și cu efectivitatea unui control, chiar și informal, exercitat de această persoană asupra societății de drept rus, cu condiția ca aceste informații sau împrejurări să fie susținute în mod obiectiv și suficient de solid.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii.

Tribunalul este competent să soluționeze cererile de decizie preliminară care se încadrează exclusiv în 1) sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA), 2) accizele, 3) Codul vamal, 4) clasificarea tarifară a mărfurilor în Nomenclatura combinată, 5) compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare sau a întârzierii ori a anulării serviciilor de transport sau 6) schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră. Curtea de Justiție este competentă să soluționeze toate celelalte cereri de decizie preliminară.

Nici Curtea, nici Tribunalul nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform hotărârii Curții sau a Tribunalului. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție. Prezentarea situației de fapt și a cadrului juridic se raportează la data faptelor și are la bază dosarul cauzei.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul](#) hotărârii sunt publicate pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Rămâneți conectați!



¹ [Decizia 2014/145/PESC](#) a Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2022/660 a Consiliului din 21 aprilie 2022; [Regulamentul \(UE\) nr. 269/2014](#) al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/658 al Consiliului din 21 aprilie 2022.